Dosar nr. 2-11922/2022
(2-22079728-12-2-07062022)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

13 februarie 2024 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător Natalia Mămăligă
Grefier Valentina Perjeru

examinând în şedinţă publică în procedură contencioasă cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Sorochin Iurie împotriva SRL „Salanox-Com" privind încasarea penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

La 3 iunie 2022, Sorochin Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Salanox-Com" cu privire la încasarea penalității în mărime de 78 866 lei, prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și cheltuielilor de judecată (f.d.3-5).

În motivarea acțiunii a indicat că, la 20 ianuarie 2022, în mun. Chișinău, între SRL „Salanox-Com" și Sorochin Iuri, a fost încheiat contractul nr. 20/01 privind confecționarea mobilierului și anume: dulap încorporat sub cazan, rafturi închise în toaletă, masa pentru secretar, dulap în birou de culoarea neagră, dulap sub dosare, bucătăria și blaturi. A relatat că valoarea totala a comenzii a constituit suma de 83900 lei, totodată plata avansului în suma de 50 000 lei a fost achitată în ziua semnării contractului, iar restul sumei, urma să fie achitată după serviciul de montare a articolelor și semnarea a actului de îndeplinire a lucrărilor. La 04 aprilie 2022 a semnat actul de îndeplinire a lucrărilor, unde au fost indicate un șir de neajunsuri depistate de către Sorochin Iuri, ulterior, însă au fost lichidate doar parțial unele defecțiuni. Conform pct. 11.1 din contract, termenul de executare a lucrărilor a fost stabilit până la 17 februarie 2022. A subliniat că până în prezent, pârâtul nu și-a executat obligațiile contractuale în termenul stabilit. A opinat că acțiunile pârâtului cad sub incidența Legii nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, care stabilesc că prestatorul este obligat să asigure prestarea serviciului în termenele și condițiile stabilite în contract. A mai subliniat

că, la 19 aprilie 2022, a expediat pretenție în adresa pârâtului, care a fost recepționată la 20 aprilie 2022, însă nu a primit nici un răspuns. Consideră că este în drept în baza art.6 lit. c), art. 20 alin. (3), (4), (5) ale Legii nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor de a pretinde achitarea penalității pentru fiecare zi de întîrziere la lichidarea neajunsurilor și repararea prejudiciul moral pe care îl estimează în mărime de 20 000 lei,

În ședința de judecată, reclamantul Sorochin Iurie a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia.

Reprezentantul pârâtului SRL „Salanox-Com", avocatul Grigoriu Aurelia, împuternicită în baza mandatului din 8 februarie 2024 (f.d.61), la ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citată în mod legal, instanța considerând posibilă examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Audiind participatul la proces, apreciind argumentele întru susţinerea pretenţiilor formulate, ţinând cont de probatoriul administrat şi legislaţia pertinentă, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite în parte cererea de chemare în judecată înaintată de către Sorochin Iurie, din următoarele considerente.

În corespundere cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legale.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

În acord cu art.27 alin.(1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art.121 și art122 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau

inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Conform art.130 alin.(1)-(4), art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Reiterează instanța de judecată că în corespundere cu art.9 alin.(1) și alin.(2) lit.a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În acord cu art.10 alin.(1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

În acord cu art. 15 alin. (1) și art.16 ale Codului civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întîrziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. Metodele de apărare prevăzute la

alin. (1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit art.774, 775 alin.(1) şi art.776, art.858 alin.(2) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri. Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că, la 20 ianuarie 2022, SRL „Salanox-Com” a încheiat cu Sorochin Iurie, în calitate de beneficiar, contractul nr.20/01 cu privire la prestarea serviciilor, conform căruia SRL „Salanox-Com”, în calitate de executor, s-a obligat să confecționeze, livreze și să asambleze mobilă (f.d. 11-14). Preţul total al comenzii constituie 83 900 lei, în care este inclusă livrarea şi montarea mobilei.

Conform prevederilor contractului clientul (beneficiarul) a achitat suma de 50000 lei în calitate de avans la momentul semnării contractului cu executorul. Suma restantă spre achitare din preţul total al comenzii fiind 33 900 lei.

Prin actul de predare-primire nr. 20/01 din 4 aprilie 2022, Sorochin Iurie a recepționat mobila comandată prin contractul nr.20/01 din 20 ianuarie 2022, cu menționarea neajunsurilor depistate (f.d. 7).

Din înscrisurile anexate la materialele cauzei se atestă că la 15 aprilie 2022, reclamantul Sorochin Iurie a expediat pârâtului, pretenție prin care a solicitat achitarea penalității în mărime de 78 866 lei, acordându-i 3 zile, din momentul recepționării pretenției (f.d. 8, 9-10).

În conformitate cu art. 1363 Codul civil, se stabilește că, după executarea lucrării, clientul este obligat să recepționeze lucrarea în modul, la locul și în termenul stabilit de legislație sau de contract, însă la caz s-a constatat că, clientul a recepționat lucrarea cu vicii, fiind expuse în actul de predare-primire, cât și în pretenția prealabilă adresată pârâtului (f.d. 9-10).

Norma consacrată la art. 32 alin. (1)-(5) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (în vigoare la momentul raportului juridic), a statuat că pentru încălcarea termenelor prevăzute la art. 18 alin. (7) şi (20) şi art. 18^1 alin. (1), vînzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depăşită o penalitate în mărime de 1% din preţul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamaţiei

consumatorului. Cuantumul penalității menționate la alin. (1) nu poate depăși prețul produsului sau prețul unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului, sau prețul total al comenzii în cazul în care costul produsului sau al unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului nu este determinat de contract. În cazul încălcării termenelor stabilite, conform art. 21 (16), de începere şi finalizare a prestării serviciului (executării lucrării) sau termenelor noi fixate de consumator, prestatorul (executantul) achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depăşită o penalitate în mărime de 2% din preţul serviciului (lucrării). Prin contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării) se poate stabili o penalitate mai mare. Plata penalităţilor şi repararea prejudiciului nu exonerează vînzătorul, prestatorul (executantul) de îndeplinirea obligaţiilor ce îi revin faţă de consumator. Pretenţiile consumatorului privind repararea prejudiciului şi achitarea penalităţilor, prevăzute de prezenta lege sau de contract, se soluţionează de vînzător, prestator pe cale amiabilă sau pe cale judiciară, conform legislaţiei.

Instanța menționează că, pârâtul urma să execute contractul în modul prevăzut, or art. 1354 Codul civil stabilește garanțiile împotriva viciilor, stipulează că antreprenorul trebuie să transmită clientului lucrarea liberă de orice viciu material sau juridic, iar lucrarea este liberă de vicii materiale dacă are calitățile convenite.

Aderent, art. 21 alin. (1) și (5) din Legea privind protecția consumatorilor statuează că, prestatorul (executantul) este obligat să asigure prestarea serviciului (executarea lucrării) în termenele şi condiţiile stabilite în reglementările specifice în domeniu sau stipulate în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării). În momentul finalizării lucrării, prestatorul (executantul) întocmeşte un act de finalizare a lucrărilor, ce urmează a fi semnat de consumator cu sau fără rezerve.

În speță, se constată că viciile lucrării și produsului prestat au fost probate prin actele și explicațiile prezentate de reclamant, prin urmare luând în consideraţie că SRL „Salanox-Com” a încălcat termenele de executare a contractului nr.20/01 din 20 ianuarie 2022, în conformitate cu art. 21 şi 32 a Legii nr. 105 din 13 martie 2003, Sorochin Iurie a solicitat penalitatea în sumă de 78 866 lei.

În același timp, pârâtul prin neprezentarea poziției sale nici în ședința de judecată și nici prin referința a confirmat tacit temeinicia acțiunii, or în conformitate cu art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În atare circumstanțe de fapt, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma normelor de drept enunțate și a argumentelor invocate de către reclamant, instanța de judecată conchide că este întemeiată pretenția reclamantului

privind încasarea penalității pentru încălcarea termenilor contractuale şi necesită a fi admisă, cu încasarea de la SRL ,,Salanox-Com" în beneficiul lui Sorochin Iurie a sumei de 50 000 lei cu titlu de penalitate, care se apreciază ca rezonabilă și nu depășește suma achitată de reclamant cu titlu de avans pentru serviciul ce urma a fi prestat.

Întru argumentarea concluziei instanța de judecată remarcă că pretenţia reclamantului de a cere de la pârât penalitatea legală, este foarte clar expusă în Legea nr. 105 din 13 martie 2003, și constituie un drept de creanţă si nemijlocit un bun în sensul art. 1 Protocol 1 CEDO, așa cum a fost stabilit în precedentele sale.

Or, în conformitate cu art.10 lit. d), j) a Legii privind protecţia consumatorului nr.105 din 13 martie 2003 prestatorul este obligat*:* să respecte cerinţele prescrise sau declarate, precum şi clauzele contractuale; să răspundă pentru prejudiciul cauzat de serviciul prestat necorespunzător.

Cu referire la repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, instanța constată acest capăt de acțiune exagerat urmând a adjudeca în favoarea reclamantului suma de 5 000 lei drept pagubă morală.

Conform art. 2036 alin. (1)-(3) și art. 2037 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.

Potrivit art. 1 din Legea privind protecţia consumatorilor, prin noţiunea de prejudiciu, se înţelege daună materială şi/sau morală adusă consumatorului prin distrugerea, deteriorarea sau diminuarea averii, precum şi daună cauzată vieţii, sănătăţii şi ereditătii lui în urma consumului şi/sau utilizării produselor, serviciilor necorespunzătoare ori în urma refuzului sau tergiversării neîntemeiate a încheierii contractului de prestare a serviciului.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 20 alin.(2), (4)-(6) din Legea privind protecţia consumatorilor (în redacția în vigoare la momentul raportului juridic), consumatorul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat de produsele,

serviciile necorespunzătoare indiferent de faptul dacă s-a aflat sau nu în relaţii contractuale cu vînzătorul, prestatorul. Prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vînzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum şi de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanţa judecătorească. Prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului. Pentru repararea prejudiciului cauzat consumatorului, acesta trebuie să facă dovada prejudiciului

Din normele enunțate, prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului, iar reieşind din faptul că, pârâtul a neglijat reclamaţiile înaintate de către Sorochin Iurie, cerința reparării prejudiciului moral fiind una legală și parțial întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa de la SRL ,,Salanox-Com” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 600 lei.

În conformitate cu art. 236, art.238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Sorochin Iurie.

Se încasează de la SRL ,,Salanox-Com”, cod fiscal 1008600014011, cu sediul în mun. Chișinău, str. Pandurilor, 50, în beneficiul lui Sorochin Iurie, cod numeric personal *****, suma de 50 000 lei cu titlu de penalitate, prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 6,95 lei suportate pentru expedierea notificării, iar în total 55 006,95 (cincizeci și cinci mii șase,95) lei.

În rest, pretențiile se resping ca neîntemeiate.

Se încasează de la SRL ,,Salanox-Com”, cod fiscal 1008600014011, cu sediul în mun. Chișinău, str. Pandurilor, 50, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1600 (una mie șase sute) lei.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,

Judecător Natalia Mămăligă